

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,76 zł, wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,86 zł, kwartalnie 8,58 zł, dla Wolnego Miasta Gdańska 2,76 złotych, — pod opaską w Polsce 4,20 zł, do Gdańska 4,45 złotych, do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 franków), do Anglii 5 shil., do Stanów Zjednoczonych 80 centów. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 gr, w dziale reklamowym na stronie I (3 lamowej) przed tekstem 90 gr, wśród tekstu 50 gr, za tekstem 40 gr. Dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam., w dziale ogłoszeniowym 0,12 groszy, wiersz m/m 3-lamowej przed tekstem 0,90 groszy, wśród tekstu 0,50 groszy, za tekstem 0,40 groszy, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadw. Za tłumaczenia 20% nadwyżki. **Rachunki są natychmiast płatne.** Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenie ogłoszeń.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, środa, dnia 28-go lipca 1926.

Telefon nr. 50 i 51.

Widmo buntu wojskowego w Moskwie. Kłeska szaranczy nad Wołgą. Wykrycie zamachu na Focha.

W dzisiejszym numerze „Głosu“:

1. Rewizja umowy polsko-gdańskiej.
2. O stosunkach w Straży Celnej (Na pograniczu Prus Wschodnich).
3. Tuchola i okolica (koresp. wł. „Głosu“).
4. Protest duchowieństwa katolickiego w Meksyku.
5. Złowrogie prorocтва (słońce stygnie, ziemia marznie).
6. Ratunku! Tęże! — wołały nieszczęśliwe ofiary fal.
7. 190 ofiar porażenia słonecznego.
8. Nieboszczyk wygania karawaniarzy.

W JUTRZEJSZYM NUMERZE:

1. W sprawie zabezpieczenia wkładów bankowych.
2. Z życia Chojnic — koresp. własna „Głosu Pom.“.
3. Zapomniany skrawek Pomorza.

Przesilenie pełne niespodzianek.

Przesilenie francuskie, które się zakończyło obecnie, należy z pewnością do najdziwniejszych z pośród tych, których byliśmy świadkami. Sposób, w który Briand swój gabinet IX zamienił na X, nasuwał uwagę, iż wypływając z portu, nie wiedział, jaki będzie kres jego podróży. W wyższym jeszcze stopniu można to powiedzieć o obecnym kryzysie, którego autorem, bohaterem głównym — a może i ofiarą — jest prezydent do niedawna Izby poselskiej i prezes stronnictwa radykalnego, Edward Herriot.

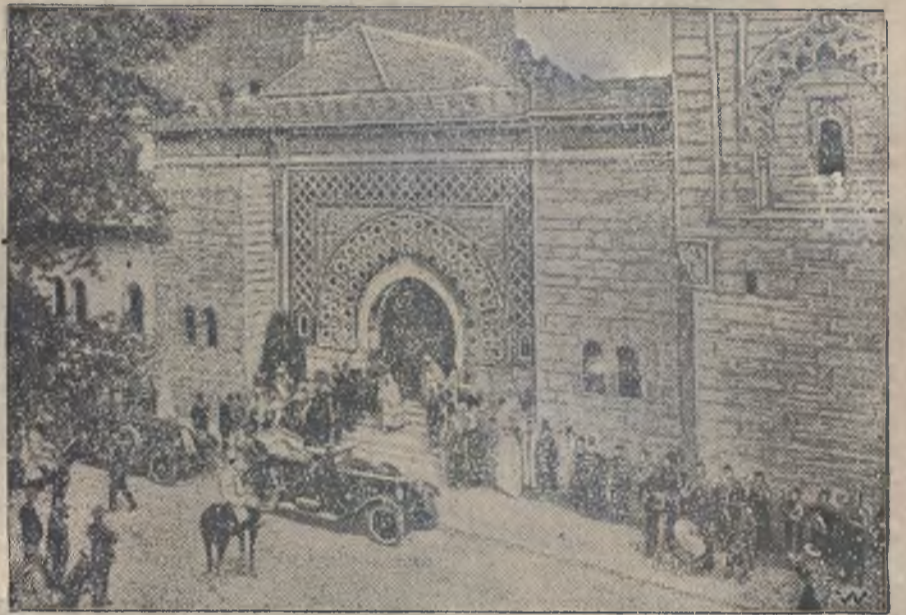
Wystąpienie prezydenta Herriota przeciw premierowi Briandowi z powodu pełnomocnictw żądanych przez rząd i programu, mającego się w nich mieścić, rozpadło nagle i ostre przesilenie rządowe. Herriot głosami większości lewicy i części prawicy obalił Brianda. Lecz gdy z kolei utworzył rząd, prawica zwróciła się przeciw niemu, centrum było mu niechętnie, i nawet 40 własnych towarzyszy partyjnych, — pod wpływem Caillaux i Franklin Bouillona przyłączyło się do opozycji. Herriot został obalony, a gwałtowna obniżka franka i panika ogarniająca ludność była groźnym tłem przewlekającego się przesilenia.

W tym momencie misję utworzenia rządu otrzymał Poincaré, przywódca bloku narodowego, namiętnie dotąd przez lewicę zwalczany i pokonany przez nią przy wyborach majowych 1924 r. Poincaré postanowił utworzyć rząd możliwie szerokiej „jedności narodowej“ w osobach najwybitniejszych przywódców partyjnych i polityków. Poparcie prawicy miał zapewnione, z lewicy pozyskał sobie Brianda, Painlevégo, Alberta Sarrauta — i co wywołało wielką sensację — samego Herriota, który w ten sposób zszedł ze swej dotychczasowej linii politycznej, odłączył się od socjalistów, na głębi, nerwowymi posunięciami wywołał zamęt u radykałów i w rządzie dawnego swego przeciwnika zdowolnił się drugorzędna pod względem politycznym, taką oświatą. Z centrum pozyskał Poincaré Leyguesa, z prawicy Ludwika Borthou, przewodniczącego komisji doświadczeń, bardzo poważnego polityka, który został ministrem sprawiedliwości, a tem samem zastępcą premiera, dalej Ludwika Marina, przywódcę największej grupy prawicowej. Unii Republikańskiej, wreszcie Bokanowskiego i Tardieu. Nowy rząd niewątpliwie żąda pełnomocnictw i sanacje skarbu oprze między innymi na podwyższeniu podatków pośrednich.

Rząd Poincarégo pełnomocnictwami niewątpliwie otrzymał ogromną większością przeciw głosom socjalistów, komunistów, drobnej grupy skrajnej prawicy i może nieznacznej części radykałów. Rząd relatywnie „jedności narodowej“, a właściwie koalicji prawicowo-radykalnej w osobach przywódców — reprezentuje w sprawach finansowych program umiarkowany. Polityka zagraniczna, prowadzona nadal przez Brianda, nie ulegnie zasadniczym zmianom, a osoby Poincarégo i Herriota dają gwarancję poparcia postulatów polskich na terenie międzynarodowym, przede wszystkim zaś w batalii o miejsce trwałe w Radzie Ligi Narodów.

Meczec mahometański w Paryżu

został w tych dniach uroczystie poświęcony z okazji pobytu sultana Maroku, w charakterze gościa rządu francuskiego. Na poświęceniu obecny był również prezydent republiki Doumergue.

Senat chce zmienić uchwały Sejmu.

Warszawa, 27. 7. Nadzwyczajna Komisja Konstytucyjna senatu przystąpiła już do obrad i zostały już wysunięte przez referenta Putka projekty dwóch zmian w stosunku do tekstu poprawek uchwalonych przez Sejm. — Jednak w wypadku odrzucenia przez Senat ustawy w razie uchwalenia budżetu, nie pociągnie to zdaniem referenta odrzucenia budżetu, lecz zmniejszenia

sumy. — Druga poprawka dotyczy ustalenia terminu przez senat na wypadek odroczenia Sejmu w toku prac Senatu.

Przemówienia pp. referenta Putka, marszałka Trąpczyńskiego, Thullie i Kasznicy podnoszą konieczność zmian uchwał sejmowych.

Moskwa denerwuje się pogłoskami o rzekomych przygotowaniach wojennych Polski.

Moskwa. (AW.) Tutejsze koła polityczne okazują w dalszym ciągu zdenerwowanie w związku z pogłoskami o rzekomej agresywności Polski wobec Litwy. Dzisiejsza „Prawda“ w dłuższym artykule omawia exposé ministra spraw zagr. Zaleskiego. Zdaniem dziennika należy się odnosić z wielką nieufnością do oświadczenia ministra o pokojowości Polski.

Wyraźnym powodem do nieufności jest brak urzędowego zaprzeczenia ze strony polskich kół miarodajnych w sprawie koncentracji wojskowych oddziałów polskich na granicy Litwy.

Dziennik twierdzi, iż wystąpienie wojskowe Polski przeciw Litwie spotkałoby się nie tylko z oporem Litwy, albowiem i Łotwa czułaby się tem zagrożoną.

Ostre pogotowie w Grecji.

Ateny, 26. 7. (AW.) Ubiegłej nocy garnizon ateński otrzymał rozkaz ostrego pogotowia. Rząd zakazał odbywania w niedzielę wszelkich wieców protestacyjnych, które zamierzała zwołać młodzież republikańska. Wzmocnione patrole policyjne utrzymywały pokój w mieście.

Podobne zarządzenia wydane zostały również w Salonikach.

Wygnani niedawno na wyspę Naxos przywódcy partii opozycyjnej i b. ministrowie, zostali już wypuszczeni na wolność. Premier Eftaxias oświadczył im, iż winni się wstrzymać z wszelką krytyką Pangalosa i wolno im krytykować jedynie politykę gabinetu obecnego i to w pewnych granicach. Dopiero po wyborach i zebraniu się nowego parlamentu, będą rozważone wypadki ostatniego okresu.

Protest duchownych katolickich przeciwko masonskiej walce z religią.

Meksyk. (AW.) W liście pasterskim, podpisanym przez wszystkich biskupów i arcybiskupów Meksyku, duchowni katolicycy zapowiadają protest przeciw nowej ustawie kościelnej, która ma wejść w życie z dn. 1 sierpnia.

Od tego dnia nie odbędzie się w żadnym kościele katolickim w Meksyku jakiegokolwiek nabożeństwo. Ksie-

ża nie będą więcej udzielać jakiegokolwiek sakramentów, ani też udzielać chrztu, ślubów, jak również ostatnich posług.

Prezydent republiki meksykańskiej, Calles na zapitanie przedstawiciela „Associated Presse“ co do sytuacji w Meksyku oświadczył, że pogłoski o niebezpieczeństwie rewolucji są bezpodstawne.

PAN SKRZYŃSKI KURUJE SIĘ

i może przemyśla nad potrzebą kuracji niepotrzebnie przez niego porzuconego ministerstwa.

Warszawa, 27. 7. Były premier Aleksander Skrzyński przebywa na Helu na kuracji, utrzymując kontakt ze sferą politycznymi stolicy.

CZY TYM RAZEM BEZ PRZESZKÓD?

Warszawa, 27. 7. Minister spraw zagranicznych Zaleski przyjął wczoraj na dłuższej konferencji angielskiego posła Maks Müllera.

Z pogranicza Prus Wschodnich

O STOSUNKACH PANUJĄCYCH W STRAŻY CELN.

Stosunki mieszkaniowe. Ktokolwiek przypatry się bliżej stosunkom mieszkaniowym, panującym w Straży Celnej na pograniczu Prus Wschodnich, ten mimowoli zapytać się musi, dlaczego w całym czasie istnienia tej organizacji, t. j. w ciągu 5 lat tak mało zrobiono pod względem zabezpieczenia bytu mieszkaniowego tym, którzy nieprzerwanie czuwać muszą nad bezpieczeństwem naszej granicy, chroniąc kraj przed nielegalnym walewem towarów zagranicznych oraz przed nielegalnym napływem różnych elementów wyrotowych. Zdaje się, że Straż Celna pod każdym względem i najbardziej upośledzona jest z pośród wszystkich innych galezi naszej administracji państwowej.

Na katastrofalny stan mieszkaniowy w Straży Celnej dawano zawsze taką lakoniczną odpowiedź: „Brak na ten cel kredytów”.

Od początku istnienia polskiej Straży Celnej aż do chwili obecnej słyszy się ciągle ten sam argument, a funkcjonariusze Straży Celnej „z braku kredytów” marnią na granicy, zapelniają szpitale i przedwcześnie zamierają.

Z braku kredytów na budowę domów mieszkalnych dla Straży Celnej zmuszeni są funkcjonariusze tej organizacji dopraszać się łaski przydziału im mieszkań przez ludność pograniczną, a więc ludność, która w przeważnej części wrogo się odnosi do Straży Celnej, a przecież wiadomo, że złodziej nie przyjmie pod dach policjanta, a jeżeli wyjątkowo otrzymają stróżę bezpieczeństwa lub strażnicy celni mieszkania u takich podejrzanych osobników, to ci ostatni nie robią tego z pobudek podejrzanych, przeciwnie, chcą oni swym lokatorom życie obrzydzić i zmusić ich do opuszczenia pogranicza. Więc dopraszanie się łaski u przemysłników przez funkcjonariuszy państwowych, oto rezultat braku kredytów na budowę domów dla tak ważnej galezi administracji państwowej, jaką jest Straż Celna. Dodać należy, że wyproszone u ludności pogr. mieszkania są w wys. stopniu dla zdrowia szkodliwe, tembardziej, gdy strażnik, obarczony rodziną, otrzymał jeden tylko pokój bez kuchni, w którym zmuszony jest i spać i gotować.

Ten brak kredytów powoduje również, że ludność pogranicza, u której zmuszeni są mieszkać funkcjonariusze Straży Celnej, że ta ludność dokładnie obeznana jest ze stosunkami służbowymi i pozasłużbowymi, panującymi w tej organizacji, jak niemniej poinformowana jest dokładnie o każdorazowym wyjściu do służby i ukończeniu takowej przez swych lokatorów-strażników. Przemysłnicy lub ich pośrednicy doskonale wykorzystują podobny stan rzeczy i nie dziwnego, że wykrywanie przestępstw celnych jest przez to bardzo utrudnione. —

Brak kredytów na budowę domów mieszkalnych dla Straży Celnej przynosi w konsekwencji to, że ten czy ów strażnik żonaty, przeniesiony z jednego miejsca służbowego na drugie, prowadzić musi 2 domy, bo na nowym miejscu służbowym nie znajdzie pomieszczenia dla rodziny, i ruina materialna pewna, gdyż szczupłe pobory strażnika żadną miarą tak szafonych wydatków pokryć nie mogą.

Ludność pogranicza narodowości niemieckiej z ironią rozwodzi się o tych stosunkach i konkluduje, że Państwo Polskie dlatego nie stawia domów dla Straży Celnej, ponieważ ciągle jest w obawie przed utratą ziem „zrabowanych”. Ze Niemcy tak myślą, tego dowodem wypadki majowe, które naszą mniejszość narodową bardzo optymistycznie nastrajały. Trzeba było widzieć te twarze, pełne nadziei rychłego ujrzenia zastępów kulturträgerów.

Znam też taki wypadek, że jeden z wyższych funkcjonariuszów Straży Celnej, który był kierownikiem komisariatu, mieszkał przez całe lato w stodole, bo nie chciał narazić na szwank swego zdrowia, co łatwo mogło być się wydarzyć, gdyby funkcjonariusz ten zamieszkał był w jednej, stojącej mu do dyspozycji ubikacji, której podłoga, a raczej połowa podłogi, była zupełnie zgniła. Przytem w niezdrówie tej ubikacji mieściło się biuro komisariatu, udzielano nauki podwładnym, przyjmowano w nim ludzi urzędowych i prywatnych. Niemcy za kordonem naśmiewali się z tej idyllicznej siedziby odnośniego funkcjonariusza i podobno ten smutny stan rzeczy karykaturyzowali.

Inny przykład: Jeden ze strażników żonaty otrzymał u gospodarza na mieszkanie 1 pokój z komórką. Uzyskany pokój był tak niski, że kiedy przyszło do wstawiania szafy, to była ona do tego pokoju za wysoka. Musiano wobec tego wykopać odpowiedniej głębokości dół (w tym samym pokoju), w który wpuszczono dolną część szafy. Po pewnym czasie zauważyła żona tegoż strażnika, że rzeczy, które były złożone na dnie szafy, porośnięte są grzybem, a z dna szafy sterczał ogromnej wielkości grzyb. — Smutne, ale prawdziwe. Dużo dałoby się na ten temat pisać, a wniknąć w całą grozę nieszczęsnej doli strażnika może jedynie, ten, kto w Straży Celnej pracował lub też z nią bezpośrednio się styka.

Jeszcze w większej nędzy od strażnika żonatego żyje strażnik samotny. Ten pierwszy uzależniony jest od ludności pogranicza pod względem mieszkaniowym, drugi zaś zależny jest od tej ludności i pod względem mieszkaniowym i pod względem żołądkowym. Pora śniadania, obiadu i kolacji nie może w służbie granicznej żadnej reguły tworzyć, co zresztą wymaga taktyka ochrony granicy. Strażnik, który wyjdzie do służby np. o godzinie 10-tej, wraca do domu dopiero o godz. 16-tej, czyli kilka godzin po spożyciu obiadu przez jego żywicieli. Szczęśliwy ten strażnik, któremu dodatkowo podadzą śniadanie, obiad czy kolację. Zwykle jednak przychodzi na tem tle do nieporozumień między obiema stronami, a następstwa tego incydentu są tego rodzaju, że strażnikowi wypowiada się mieszkańca. Lu-

dnosc pogranicza niechętnie przyjmuje strażników na stołowanie, co też ma swoje powody i często się zdarza, że strażnicy samotni sami sobie gotują. Ze obiadów w całym tego słowa znaczeniu bardzo mało jadają, to też rzecz zrozumiała, bo nie każdy z tych ludzi ma dar do gotowania; przedewszystkiem jednak nie mają oni dosyć czasu na zgotowanie sobie stawy, i przestają jedynie na herbacie wzgl. kawie. — Strażnik samotny, w ten sposób już zgnębiony, zgoła pożałowania godnym jest na wypadek lżejszej choroby (strażnika, dotkniętego ciężką chorobą, wysłała się do szpitala), zdany on jest na łaskę losu, bo ludność pogran-

cza nie przyjdzie go pielęgnować, a na kolegów też liczyć nie może, gdyż poszczególni strażnicy rozrzucają się po różnych domach i w znacznej nieraz odległości mieszkają jeden od drugiego.

I znów smutne następstwa z braku odpowiedniej pielęgnacji, bo w wielu takich wypadkach stan choroby, początkowo lekkiej, z biegiem czasu się pogarsza i w końcu trzeba chorego wysłać do szpitala.

Temu wszystkiemu zlu zapobiedzby można przez natychmiastową i na szerszą skalę zakrojoną akcją budowy domów mieszkalnych dla Straży Celnej. K.

Wielkie wyścigi samochodowe

o nagrodę 50.000 pesetas i puchar królewski w San Sebastian (Hiszpanja)

Zdjęcie nasze przedstawia zwycięzcę Goux na maszynie marki Bugatti, który przebył dystans 779 km. i 175 mtr. w ciągu 6 godz. i 51 minut. Na wyścigach obecnym był król Alfons hiszpański.

Zamach na Focha uknuty przez nacjonalistów niemieckich.

Paryż, A. W. Rozeszły się bardzo uporczywe pogłoski o wykryciu przez tut. policję polityczną przygotowującego się zamachu na Marszałka Focha który miałbyć dokonany przez niemieckich nacjonalistów w czasie pobytu marszałka w pro-

wincji reńskiej na planowanych tam manewrach jesiennych wojsk okupacyjnych.

W jesiennych manewrach francuskich które odbędą się na terenach okupowanych weźmie udział marszałek Foch, który następnie złoży wizytę angielskiemu komendantowi w Wisbaden.

Pomruk burzy w Moskwie.

Możliwość zamachu wojskowego ze strony Trockiego.

Moskwa, (A.W.) Tarcia w łonie partji komunistycznej stają się coraz groźniejsze. Osobista i agresywna polityka Stalina, skierowana przeciwko jego przeciwnikom w prawicowym i lewicowym odłamie partji komunistycznej, doprowadziła do zbierania się już od dłuższego czasu w jednym z dalszych przedmieść Moskwy wybitnych działaczy komunistycznych, naradzających się nad sposobami likwidacji hegemonii Stalina.

Ostatnie posiedzenie centralnego komitetu partji komunistycznej poświęcone było tym zebraniom opozycji przy czem Dzierżyński wygłosił niezwykle namietne przemówienie, mówiąc, iż dalsze kontynuowanie akcji

rozsadzania partji komunistycznej Rosji może doprowadzić do załamania się całego sowieckiego ustroju. Dzierżyński opuścił zebranie centralnego komitetu w wysoce podnieconym nastroju, w trzy godziny później dowiedziano się o jego śmierci.

Śmierć ta wzmogła raczej, niż osłabiła terror przeciwko opozycji komunistycznej, aresztowania zaś działaczy podejrzanych o współdziałanie z przeciwwstawną opozycją, trwają nadal.

Nastroj w Moskwie naprężony, obawiają się bowiem, aby Trocki, który posiada w okolicach Tweru, sprzyjające sobie oddziały wojskowe, nie podjął akcji w obronie terroryzowanych przyjaćli partyjnych.

BERNARD SHAW

najpopularniejszy dramaturg współczesny, święcił w dniu wczorajszym (d. 26 bm.) 70-tą rocznicę swych urodzin.

MYLNE POGŁOSKI.

Warszawa, 27. 7. Dzisiejsza „Gazeta Poranna Warszawska” zaprzecza informacjom, jakie pojawiły się niedawno w prasie o przedsięwziętej przez gen. Hallera parcelacji jego majątku Gorzuchowo.

WET ZA WET.

Ukraińcy grożą zemstą skrytobójcom żydowskim i ich lewicowym obrońcom.

Paryż, (A.W.) Obrońca mordercy Petlury Schwarzbarda adw. Jaures otrzymuje coraz więcej listów z pogroźkami, grożących mu śmiercią w razie gdyby nie zrzekł się obrony zabójcy Petlury, Schwarzbarda. Podobne listy otrzymuje też przywódca socjalistyczny Leon Blum, o którym krąży pogłoski, iż będzie bronił Schwarzbarda o ile sprawdzą się wiadomości o podjęciu się przez Milleranda popierania powództwa rodziny zabitego atamana.

SENSACYJNE WIADOMOŚCI O SAMOBÓJSTWIE KSIĘŻNICZKI RUMUŃSKIEJ ILEANY.

Białogród (CEPS). Dementują tu energicznie wiadomość, podaną przez pismo wiedeńskie „Stunde”, o rzekomym samobójstwie księżniczki rumuńskiej Ileany.

Księżniczka Ileana bawi na dworze królowej jugosłowiańskiej w Bledzie, dokąd przybyła dnia 16-go lipca w towarzystwie swej matki, królowej Marii.

NIEDOSZŁY SAMOBÓJCA POWRACA DO ZDROWIA.

Warszawa, 27. 7. Jak donoszą z Poznania w dniach ostatnich nastąpiła znaczna poprawa w zdrowiu gen. Sosnkowskiego.

190 OFIAR PORAZENIA SŁONECZNEGO.

Nowy Jork, (A. W.) Na skutek niezwyklej upałów, które trwają już tutaj od dni kilku, dochodząc w Stanach Zjednoczonych do 110 F. zauważono liczne porażenia słoneczne. Zarejestrowano dotąd przeszło 190 wypadków.

ŚNIEG W KAPLANDZIE.

London, 25. 7. (A. W.) Donoszą tu ze stolicy Atryki południowej Capetown, iż spadł tam w dniu wczorajszym śnieg. Zjawisko to zaszło po raz pierwszy od roku 1816.

Z różnych stron.

— **Suchoty na Ukrainie.** Według dokonanych ostatnich obliczeń liczba chorych na gruźlicę na Ukrainie wzrosła w stosunku przedwojennym o 100 proc.

— **Pola Negri.** W Ameryce kolportowana jest pogłoska, że Pola Negri wychodzi za Rudolfa Valentino. Tymczasem Valentino zaprzecza tę wiadomość.

— **Bezrobocie na rozkaz.** W Rosji sowieckiej dość oryginalnie poradzono sobie z bezrobociem. Mianowicie robotnicy, którzy pracują przez trzy miesiące w fabryce muszą ustąpić miejsca innym bezrobotnym.

— **Fabrykant dyplomów.** Znany na bruku chicagowskim doktor Dyvisn siedzi w więzieniu za prowadzenie fabryki dyplomów doktorskich.

— **Trust metalurgiczny sowiecko-niemiecki.** Dzieniki paryskie donoszą o powstaniu w Niemczech wielkiego niemiecko-sowieckiego trustu metalurgicznego. Akcje, które pojawiły się już na giełdzie berlińskiej, znalazły bardzo chętnych nabywców.

Seismografia polityczna Chin.

W początkach sierpnia r. odbędzie się w Nagasaki pierwsze zebranie ogólne Związku Panazjatyckiego — potężnej organizacji politycznej, — rozporządzającej przemożnymi wpływami w krajach Dalekiego Wschodu. 180 delegatów przemawiać będzie na tym zjeździe w imieniu dziesięciu różnych ras, szczepów i narodowości. W tej liczbie przeszło 50-ciu mandatariuszy reprezentować ma Chiny i wziąć udział w obradach kongresu, zwołanego celem ustalenia wspólnych zasad, na których opiera się cywilizacja azjatycka. Opracowane również będą szczegóły akcji, zmierzającej ku solidarnemu wystąpieniu w obronie naczelnego hasła programowego, głoszącego: polityczne, gospodarcze oraz społeczne zrównanie prawne i faktyczne wszystkich bez wyjątku ras. Niejedno czytelnik tego półoficjalnego komunikatu prasowego pamięta „dowcipne“ słowa popularnego refrainu operetkowego:

„Chińczyk goli łeb
Z tyłu warkocz ma.
A na znak, że nie kiep
Zań się targać da.“

Tak wolno może było śpiewać jeszcze przed kilkudziesięciu laty, obecnie zaś należy mówić zupełnie innym językiem. Ewolucja życia wewnętrznego ludów, zamieszkujących Daleki Wschód, zmiany w zachodnio-europejskich koncepcjach politycznych, doniosłe zjawiska ekonomiczne na tle wszechświatowego przesilenia powojennego i — Last not least — przewrót bolszewicki w Rosji czyż nie tłumaczą dostatecznie dzisiejszego stanu rzeczy? W umyśle, dąsży i sercu czterystomilijonowej ludności chińskiej krystalizuje się świadomość samoistności narodowej. Ze wszystkimi jej zarówno dodatnimi, jak i ujemnymi konsekwencjami, przejętymi przez krzewicieli tego ruchu w ciągu ich wieloletnich studiów w Londynie, Paryżu, Berlinie, Moskwie etc. Zresztą bezpośrednie sąsiedztwo z powszechnie szanowaną Japonją daje im doskonałą możność pogładowego przekonania współrodaków o olbrzymich korzyściach praktycznych, wynikających z posiewu europejskiej kultury na żyzną glebę azjatycką.

Oczywiście, wydobycie harmonijny akord solidarności narodowej z tyluset milionów ludzi, rozdzielonych odwiecznymi tradycjami separatyzmów prowincjonalnych, jest nader trudnym zadaniem, wymagającym w pierwszej mierze dłuższego czasu. Wpajanie poczucia osobistej siły i godności w społeczeństwo, żyjące od tak dawna pod upokarzającym jarzmem, zależności od nienawistnych „Białych djabłów“, spowodować musi nieuniknione rozpiętanie mściwych instynktów zniszczenia. Skoordynować zakreśloną na bardzo szeroką skalę akcję wyzwolenczą w kraju, będącym polem walki międzynarodowego kapitału, znaczy wydać wojnę całemu niemal światu. Dążenie ku istotnemu niezależnieniu ojczyzny, tworzącej stały teren zaciętych walk pomiędzy angielskimi, rosyjskimi i japońskimi politykami, wymaga wyjątkowej zręczności w niebezpiecznym wygrywaniu owych rywalizacji. Wojna 1914 roku oraz rewolucja bolszewicka przyczyniły się w bardzo znacznym stopniu do chińskiego odrodzenia. Nietylko bowiem wskutek tych wypadków dziejowych niemożliwione zostało, przynajmniej na pewien czas, wywieranie zbiorowego nacisku przez europejskie mocarstwa na bezsilny rząd pekiński, zmuszony zawsze w końcu zadość czynić wszelkim ultimatywnym żądaniom ich dyplomatycznych przedstawicieli. Stosunek zmienił się wydatnie na korzyść Chin z chwilą, gdy Moskwa, stając jawnie po stronie żółtoskórych „nacionalistów“, poczęła moralnie, a co ważniejsza, materialnie popierać ich działalność. Widziała ona w tem doskonałą dla siebie sposobność zadania Anglii, a po części i Japonji dotkliwych ciosów politycznych oraz ekonomicznych. Błędem jednak byłoby przypisywanie tak zwanemu „kantonowskiemu“ rządowi narodowemu probolszewickich tendencji. Jest to poprostu mądre obmyślenie szantażu Europy pozorną przyjaźnią serdeczną z Rosją — manewr, do którego w swoim czasie z dodatnim wynikiem uciekł się Mustafa Kemal Pasza. Szereg tych różnych okoliczności przyczynił się do niezwykłego na Dalekim Wschodzie zjawiska: wielkie mocarstwa nie mogą już bezceremonialnie dyktować Chinom swoich żądań, lecz zmuszone są prowadzić z nimi normalne pertraktacje dyplomatyczne.

Niewątpliwie, do właściwego celu droga jeszcze daleka. Intrzygi polityczne, poparte częściowo bagnetami, częściowo zaś złotem oraz ambicje i chciwość poszczególnych generałów wywołują ostre walki partyjne, bunty garnizonów wojskowych, a nawet wręcz krwawe wojny domowe. Naród cierpi i męką jego jeszcze nie koniec, lecz ogniem i mieczem hartowana dusza ludu stanie się trwałą podstawa odrodzonych Chin.

ZGON ZNANEGO POETY.

W sobotę dnia 24-go b. m. o godz. 6-tej wiecz. zmarł w Warszawie po dłuższej chorobie ś. p. Edward Słoński, poeta i powieściopisarz, autor zbioru poezji p. t.: „Ta co nie zginęła“ i wielu innych. Z zawodu był lekarzem-dentystą. Żył lat 55.

Poezje ś. p. Edwarda Słońskiego odznaczające się szczerym liryzmem i umiłowaniem Kraju, zjednały mu, zwłaszcza w okresie Wielkiej Wojny, dużą popularność.

„Zgoda buduje -- niezgoda rujnuje”

Kto pojmuje jakim nieszczęściem Polski są zaciekle **walki partyjne, intrzygi** klik i manja wielkości **warcholskich** jednostek — ten **powinien** czytać, prenumerować i popierać „GŁOS POMORSKI“, który pracuje nad krzewieniem **zgody** w obozie narodowym, widząc w **solidarności** społeczeństwa polskiego zadatek lepszej przyszłości dla kraju.

Psie czasy dla prasy

oczywista, nie tej, co się z okazji buntu majowego pozywała.

Warszawa, 27. 7. (A. W.) Wczoraj za ostry artykuł, zawierający krytykę zarządzeń ministra spraw wewnętrznych Młodzianowskiego, skonfiskowane zostało „Echo Warszawskie“.

Skonfiskowany został również nocny dodatek „Rzeczy-
pospolitej“ za niecisłą informację w sprawie aresztowania

szpiegów w oficerskiej szkole sanitarnej, gdzie był wbrew informacji „Rzeczypospolitej“ aresztowany jeden tylko podchorąży, rusin.

Nowa klęska w połud.-wschod. Rosji.

Po katastrofie wylewów Wolgi niszczy pola klęska szarańczy.

Moskwa. (A. W.) Niebezpieczeństwo szarańczy w Rosji południowej rozszerza się, przyjmując olbrzymie rozmiary, posuwając się w kierunku północnym po obu stronach Wolgi chmury tych owadów osiągnęły już gub. Saratowska, przyczem na południu obejmują jeszcze część gub. Astrachańskiej, niszcząc tam doszczętnie zasiadły.

Jak obliczają, ogólna ilość przez szarańczę nad brzegami Wolgi zajętej przestrzeni wynosi 640 kilometrów kwadratowych.

O masach, które operuje szarańcza, świadczy fakt, iż w akcji niszczenia chmur szarańczy podjętej przez włościan w jednej wsi nadwożańskiej zakopano pod ziemię 6 000 pudów szarańczy

Z ruchu szarańczy widać, że posuwa się ona w kierunku północnym i północno-wschodnim. Jednocześnie donoszą z Wołynia, iż pojawili się tam w wielkiej liczbie szkodnicy rolni.

Obeliski drzewne

jako tymczasowe pomniki.

W lasku Argońskim, który ma być poświęcony poległym w pamiętnych bitwach obrońcom ziemi francuskiej, ustawiono tymczasem obeliski z drzew, aby wypróbować wrażenie, jakie wywierają będą w przyszłości postawione w tym otoczeniu pomniki.

Groźba wielkich przewrotów w naturze.

Siła słońca słabnie, ziemi grozi chłód i głód?

W miesięczniku nowojorskim „Magazine of Wallstreet“ podaje znany meteorolog amerykański, H. Jauvriu Browne, tyleż ciekawe, ile niepokojące przepowiednie atmosferyczne na lata najbliższe.

Dowodzi on mianowicie, że wraz z przejściem najwyższych faz plam słonecznych w latach 1927 i 1928-ym znacznie osłabnie siła słońca co spowoduje obniżenie temperatury ziemi, któremu towarzyszyć będą wielkie przewroty w ustroju natury.

Zdaniem uczonego winni zwrócić na to uwagę rolnicy, którym wypadnie przesunąć t. zw. „pas zbożowy“ dalej w kierunku równika. Nadto wynikiem osłabienia siły promieniowania słońca będzie rozszerzenie kaptura lodów biegunowych — północnego aż do Labradoru i Spitzbergenu, — długie okresy deszczów i suszy oraz przelstoczenie pół roku w sposób najdziwaczniejszy: bardzo chłodne, niemal mroźne lato i znaczne opóźnienie wiosny, co wpływa nader ujemnie na roślinność a tem samem fatalnie podniesie ceny żywności.

Jednym ze skutków tego faktu będzie niezmiernie deszczowy rok 1927-ny. Wogóle pod względem zimnego, prawie mroźnego lata, klimat w przyszłym roku będzie powtórzeniem tego, jaki przeważał w XIV stuleciu.

Przepowiedniami Browne'a zajmują się żywo gazety angielskie, tak, że jedna z nich „Westminster Gazette“ zwróciła się do uczonego meteorologa angielskiego, sira Napiera Shawa, o opinię jego w tej mierze. Shaw powiada, że Amerykanie rzeczywiście bardzo pilnie badają od szeregu lat sprawę irradjacji słonecznych, które mierza specjalnie wynalezionymi i skonstruowanymi w swoich laboratoriach aparatami. Kwestją jest wszakże, — dodaje Shaw — czy pomiary te w istocie wykazują wzrastające osłabienie irradjacji, czy też objaw ten jest wprost wynikiem coraz większego doskonałania się amerykańskich metod mierniczych. Upały, panujące obecnie na całym świecie, przemawiają raczej na korzyść ostatniej hipotezy.

W sprawie napadu na redaktora

„Słowa Pomorskiego.“

Toruń, A. W. 26. 7. W sobotę popołudniu redaktor „Słowa Pomorskiego“ p. Aleksander Woyder został znieważony na ulicy przez pewnego wyższego urzędnika państwowego z Torunia. Wieczorem tego samego dnia w podobny sposób znieważyli p. Woydera dwaj inni urzędnicy państwowi.

Obrażony redaktor wymienił bilety wizytowe z obrażającymi go urzędnikami państwowymi. Dziś ukazała się w „Słowie Pomorskim“ wiadomość o dokonaniu napadu na p. Woydera przez wspomnianych urzędników. Obrażający złożyli w miejscowej prasie oświadczenie, wyjaśniając inny przebieg zajścia i podając jako powód znieważania p. Woydera fakt, że ten znieważał ich osobiście w jednym z artykułów w „Słowie Pomorskim.“

Ponure muzeum bolszewickie.

W Moskwie, na ulicy Liublińskiej, istnieje muzeum, własność policji moskiewskiej, do którego niesłychanie trudno jest uzyskać wstęp.

Wnętrze tegoż wprost przerażającego muzeum opisuje w swej broszurze zatytułowanej „Pokutuję i przeklinam się“ były agent czerezwyczajki Piro. Pierwsza sala przepełniona jest najbardziej wyrafi-

nowanymi narzędziami tortur, poczynając od słynnego knuta, zakończonego ostremi żelaznymi kołkami aż do przyrządów „manicure“ potrzebnych do zdzierania paznokci.

Wzrok zwiedzającego przyciąga dość duża szklana skrzynka, w której widnieje biaława rękawiczka! Jest to rękawiczka z ludzkiej skóry! Ten tak ciekawy dokument objaśnia mł. komisarz, zdarty z ręki żyjącego człowieka a pochodzi on ze zbiorów naczelnika czeki w Charkowie, znanego sadysty.

W dalszych salach znajduje się wspaniała bielizna cesarzowej Aleksandry i bluza Mikołaja II przebita kulami, z wielkimi krwawymi plamami.

Po za tem mundur admirała Kołczaka, w którym był rozstrzelany a na nim epolety i order św. Jerzego.

W kryształowej wazie na środku jednej ze sal znajduje się w spirytusie serce Uryckiego prezydenta czerezwyczajki w Leningradzie. Urycki zabity został przez studenta Kanegłewa.

— Pożar składów herbaty. W Szanghaju (nadmorskie miasto w Chinach) wybuchł pożar w miejscowych magazynach, i zniszczył zapasy herbaty wartości 60 000 funtów szterlingów. Ogólne straty spowodowane przez pożar, obliczają na 90 000 funtów szterl.

— Ofiary upałów. Do dnia 23 lipca zmarło na udar słoneczny z powodu upałów w Ameryce 100 osób.

— Burza w poł. Chinach. W Hongkongu szalała burza przez cały dzień. Kilka osób zginęło. Ogromne straty, oceniane na milion dolarów,

Interesy ludności Pomorza

są najczujniej a bezstronnie oświetlane przez „GŁOS POMORSKI” dziennik rzetelnie polski i katolicki, który powinien się znaleźć w **każdym domu polskim** na całej ziemi pomorskiej.

Obrazki pomorskie.

Świat deskami zabity.

(koresp. własna Gł. Pom.)

II.

Pustkowie bezładne prawie. — Burza w pustkowie. — Lipienica.

Lipienica, dn. 24. 7.

Już za Konarzynami ogarnia mnie pustkowie... Ni ludzi, ni chatki, świat wymarły. Bory i bory, a do czasu łysna ku mnie u góry, chuderlawem zielkiem poroście, to znowu zezem na mnie patrzają żółto-czerwone nagie wzgórza, jak gdyby szydziły ze mnie, samotnego wędrowca. — „Jak tu pusto, nudno, głucho!”

Krocząc naprzód mimowoli zaczynam tworzyć częstochowskie ryciny, nie mając okiem ani myślą gdzie spocząć na tym ziemskim, bezświeciciu ziemi pomorskiej

Ze snów na jawie budzi mnie poletko chuderlawego żytki. A więc mieszkają tutaj gdzieś ludzie! Przyspieszam kroku. Słyszę ujadanie psa, nieco później widzę stadko gęsi. Są ludzie, są ludzie mimowoli tłoczy mi się wykrzykniki do mózgu.

Zielona Huta!

Kilka chałup, wyglądających tak beznadziejnie, jak to całe pustkowie, wita mnie! Hej! Jakżeż człowiek i do piasków latających w powietrzu, przyzwyczaić się może. Majam szybko to beznadziejne osiedle ludzkie, chyba za karę dla ludzi stworzone.

Znowu ogarnia mnie nieme pustkowie. Myślą gonię w lepsze, szczęśliwsze dla mnie lata. Widzę naraz znowu małe poletko.

Zielona Chocina!

Jerycho w Palestynie! Tak tę wieś nazywają, chyba dlatego, że tutaj „trąbią” — w karczmie, Wchodzę, proszę o szklankę piwa! Nieapetyczny typ kobiety, z nabrzmiałą twarzą i obwiązaną głową, podaje mi je. Piję duszkiem, bom spragniony, gdyby nie to straszne pragnienie, to?...

Uciekam co tchu z tej karczmy Boruty na rozstajnych drogach. Ni pies nie zaszczeka, ni bociek nie zaklekoce, ni żaby nie zarechocą. Cóż co? Czy przebiegam „na srebrnym globie” poł. jego część? Zar pieczę nie do wytrzymania. Pragnienie potęguję się. Nigdzie chałupy, by poprosić o szklankę wody. Jak okiem sięgnąć bory, ugory, pustkowie! Naraz uderza mi do uszu cichy, długi pomruk jak ryk odbijający się wśród gór działa ciężkiego kalibru. Odwracam się. Truchleję! Tam od Chojnic pędzi nawałnica. Horyzont pokryty ciężkimi jak ołów chmurami. Błyska się. Nawałnica mnie goni ze zastraszającą szybkością. Brrr...! Pragnienie mam, a będzie mi mokro — myślę bezwiednie. Spokój zupełny. Patrzę na wierzchołki drzew. Ani jeden świerk nie chyli się ku „prawicy” ni ku „lewicy”.

Cisza przed burzą — a chmury gonią mnie zawiście. Niknie słońce! Już wyraźny grzmot tak długotrwały, jak oczekiwanie narzeczonego przez starą panie, zbliża się coraz bliżej i bliżej. Ej, musi tam w tych Chojnicach lać, jak z cebra, myślę, pewnie Strzelecka, Cegielniana i Rzezalniana płyną. Byłe miłe ta burza nie dosięgła, zanim do Lipnicy się nie dostanę.

Ciemno się zupełnie robi. Już codopiero nieskalanej czystości strop niebieski zakryty. Padają pierwsze dżdżu krople. Że! Burza szaleje na dobre. Grzmot! Biją pioruny, ja w lesie. Piekielna, lecz jakżeż piękna ta muzyka rozszalałej natury. Wsłuchuję się w nią, jak w muzykę najlepszego zespołu koncertowego. Nagle św. Jacek z pierogami o mnie zapomni! Oberwanie chmur! Leje, bo już nie pada! W jednej chwili jestem mokry do nitki, a tutaj jeszcze 3 km. do Lipnicy. Nie warto kryć się w lesie. Szosa, która przed chwilą kłębami pyłu suszyła mi gardło, zamienia się w kałużę. Drepcę po wodzie. Byłe Lipnica! Ciecz ze mnie niemożliwie. Nareszcie Lipnica. Chowam się w jednym z tutejszych hoteli do Tojka. Nareszcie pod dachem, a na dworze szaleje natura.

Następnego dnia, pochmurno, zimno! Ubranie nie wyschło. Buty mokre. Siadam do śniadania!

Mój gospodarz, dawniejszy leśniczy, dziś żyjący z handlu i roli opowiada mi:

— Widzi pan! Nasza Lipnica, to także „Morskie Oko” na tem naszym pustkowie, co kiedyś do powiatu człuchowskiego należało. Było to dobrze. Kolej była tylko o kilka km., dziś niemiecka, ludzie mogli sprzedawać do Bytowa i kupować zapotrzebowania. Dziś inaczej, inaczej! My nie załamujemy, żeśmy jako Polacy do Polski należeć chcieli, lecz ta Polska nas opuszcza, nie pamięta o nas, traktuje nas jak obywateli drugiej czy trzeciej klasy.

— Lipnica, to wioska, licząca 550 dusz zaledwie, lecz stanowi centrum tego skrawka ziemi, co należy dziś do Polski, jego serce i płuca. Od świata odcięci, mamy do Chojnic tylko 40 km., do Brus 28 km., lecz pocóż tam jeździć? Dawniej mieliśmy połączenie z Bytowem, tam zawoziłyśmy nasze produkty rolne, wyrosłe czy też wyhodowane na naszym lekkim gruncie 7 klasy. Dziś mamy wprawdzie z Polską połączenie, lecz autobusowe raz na dzień. Lecz to nie wystarczy! Chcemy do Chojnic pojechać koni, to już musimy o 12 w nocy wyjechać stąd, by być o godz. 8 rano w Chojnicach. Nie opłaca się więc nam szkap marnować! Gdyby pobudowano chociaż wąskotorową kolejkę do Lubni, na torze Kościerzyna—Chojnice, zupełnie inaczej nasza wioska rozwinięłaby się.

— Smutno, że powiat dla tych okolic, nie może się zdobyć na budowę tych 25 km. kolejki do Lubni. Mówią w Sejmiku, że nie mają pieniędzy! Niech powiat urządzi loterie, niech puści losy, każdy je kupi, gdy się dowie, na jaki cel one przeznaczone, i że ma szanse wygrania. Przrzekał nam kiedyś p. Wojewoda, że o tych stronach pamiętać będzie i że starać się będzie naszej biedzie ulżyć. Zapomniał! Nic dla nas nie uczyniono i my dławim się tutaj teraz, nie mając o żadne miasto oparcia, nie mając tak zwanego „hinterlandu”.

— To tutaj u Was zawsze tak głucho jak dziś?

— Niekoniecznie! Odbywają się tutaj roki sądowe 1 raz na dwa miesiące. Dawniej odbywały się 1 na miesiąc. Chciano w sądzie oszczędzić, cóż to za oszczędność? Koniecznie należałoby przywrócić dawniejszy stan rzeczy, to jest, by roki sądowe odbywały się 1 na miesiąc. Pan w poniedziałek, wtorek i środę zobaczy, ilu tutaj ludzi będzie. Sędzia podać wprost nie może. Terminy starostwa odbywają się 2 razy w miesiącu, posiadamy także jarmarki i staramy się o targi. Tutaj dla okolicy odbywają się kontrole wojskowe i pobory wojskowe.

Zresztą więcej szczegółów o tych okolicach opowie panu ks. prob. Tychnowski z Borzyszkowych. Niech się pan do niego uda. Chętnie pana przyjmie i wiele się pan od niego dowie.

— Dobrze, to się tam udam jutro, bo dzisiaj na deszcz się zbiera.

sh.

Tuchola i okolica.

Ciche, lecz nie śpiące. — Z życia towarzystw. — Echa strzałów policyjnych (ale ciałkiem pokojowych). — Z kroniki wypadków. — Relacja z pola, (jaki będzie urodzaj).

Stara prawda, że pozory często mylą sprawdza się, co do Tucholi. W pierwszej chwili, na pierwszy rzut oka wywołuje ona wrażenie nowo wyrosłego oraz nie tylko cichego lecz wprost śpiącego miasteczka. Z okien wagonu (pociągu jadącego, naturalnie od strony Grudziądza) widać jeno nowe budowle, a na głównej ulicy (Świeckiej) tylko rzadko smują się przechodnie, ruch zaś kołowy, wiele nie imponujący. Tymczasem wiadomo, że miasto należy do najstarszych w Polsce (przeszło 700 lat), a z bliższego mu przyjrzenia się, z zapoznania się z życiem jego, z działalnością najruchliwszych jednostek — dowiaduje się, że w tej cichej mieścinie ludzie myślą i czynią.

Nie udało mi się wprawdzie zrobić wywiadu ani z p. starostą, ani z p. burmistrzem, (których nie zastałem w domu) ale już w drodze z dworca na rynek zauważyłem znaczny postęp od czasu mej ostatniej w T. bytności. Postępem tym jest urządzenie nowej ulicy **Seminaryjnej**, której poziom podniesiono a obie strony obramowano trawnikami i kwiatnikami. Dzięki temu, uzyskało miasto rzecz wygodną i estetyczną („piękną z pożytecznym”), nową linię komunikacyjną oraz nową ozdobę w postaci nęcących świeżą zielenią i kwieciami skwerów. Kosztowało to sporą jak na te ciężkie czasy sumkę (15 tysięcy zł.) z czego wnosić można, że miasto chyba czuje się finansowo dość dobrze.

Niema też drzemki, apatii na polu społeczno-kulturalnej pracy. Nie sposób było w przejeździe na szczegółowe wywiady, co które towarzystwo robi. To jednak, co mi zakomunikowano o powstaniu i rozwoju miejscowego oddziału Tow. Krajoznawczego jest prosto imponujące. Oddział powstał w maju r. b. i liczy już około 70 członków faktycznych i praktycznie składki płacących. Jak na krótki czas istnienia oraz skromną liczbę ludności miejskiej, jest to sukces nielada, którego też szczerze wieszujemy energicznemu prezesowi oddziału Tow. Kraj. p. prof. Zielińskiemu.

Celem głównym oddziału Tow. Kraj. jest propaganda dla **Tucholskich Borów**, które zasługują na pamiętniejsze niż dotąd zwiędzanie ze strony wszystkich miłośników przyrody oraz letników, żadnych poprawy zdrowia i ukojenia nerwów po antyhygienicznym „huku i stuku” większych miast. Nie każdy w Polsce wie, jakim zdrowym klimatem Bory Tucholskie się odznaczają, jak silnie wonią żywiczną — przesycone jest ich powietrze, ile w nich pięknych widoków, jezior, rzek i rzeczułek (co bynajmniej nie przeszkadza, że klimat jest suchy).

Na specjalne zaznaczenie zasługuje jeszcze wielka, 14-dniowa wycieczka nauczycieli i seminarzystów, która się odbyła od 2—15 m. bież. Wyruszyła z Tucholi najpierw do Gródka, którego na Czarnej Wodzie zakłady zasilające siłą elektryczną prawie wszystkie okolice Pomorza, przedewszystkiem zasługują na zwiędzanie. Z Gródka szła dalsza droga przez Osie, Łążek, Siwiłce, Czersk, Wiele, Wzdzydze, Kościerzynę, Kartuszy, Wejherowo (ostatnie dwa miasta szczególnie pięknie położone, pretendują do miana stolicy Kaszub) ku morzu. Przez Kroków, Karwie, Rozewo, Wielką Wieś, Jastarnię, dotarła wycieczka szczęśliwie do ostatniego etapu, jakim jest oczywista Hel. Stąd statkiem udano się powrotną drogą do Gdyni i dalej, znowu pieszo przez Orłowo, Wrzeszcz, Gdańsk i Tczew do Pelpina, gdzie wycieczka się rozwiązała. — Na uwagę zasługuje wytrwałość uczestników wycieczki, którzy maszerowali brawurowo po 30—36 kilometrów dziennie bez względu na pogodę i brak wygod. Wszystkim dopisywało zdrowie i doskonały nastrój.

Sensacją jest w cichej Tucholi na ogół mało. Nie było tu żadnych strajków, pochodów i t. podobnych manifestacji. Niema też na miejscu bezrobocia, bo kto nie znalazł zajęcia w mieście, ten podążył w okolice bądź na żniwa, bądź w bory tucholskie, na roboty związane z przemysłem drzewnym. — Tu wtrącam przypadkowo otrzymaną informację, że w majątku przemysłowo-rolniczym: Piła (poczta i stacja Gostyczyń, linja kolejowa Tuchola—Pruszcz—Begienica) odczuwa się nawet **brak sił roboczych** i 15 robotników może znaleźć tam pracę w tartaku (pożądani są robotnicy z tym rodzajem pracy obeznani).

Ciszę naszego miasteczka przerwały jeno łczne strzały w dniu 19/20 lipca. Ale chociaż grzmiały karabiny w rękach policjantów, to żadna stąd trwoga na Tucholę nie padła, przeciwnie było nawet dużo zadowolienia i uciechy. Manowicie odbywało się w Strzelnicy Bractwa Strzeleckiego strzelanie szkolne policji państwowej. Dzięki obywatelskiej ofiarności naszego starosty p. Pollika oraz miejscowego kupiectwa, wyznaczono 13 nagród. Pierwszą w postaci pięknego serwisu niklowego do herbaty otrzymał najdzielniejszy strzelec, jakim się okazał p. Stanisław Szurka, komendant pow. policji państw. Druga nagroda (zegarek srebrny) przypadła w udziale starszemu posterunkowemu p. Anastazemu Wąsowi; trzecią (serwis niklowy do likierów) zdobył p. Andrzej Gon, również st. poster. — Nieco żartów posypało się z racji ostatnie 13 nagrody, którą stanowił żywy baranek (niby miały być nagrodą okulary). Wogóle strzelano znakomicie. Na specjalne uznanie zasługuje wyżej już pomieniona ofiarnosc p. starosty i kupiectwa, dzięki której zebrano 600 zł. w gotówce, nie licząc daru w naturze w postaci owego baranka.

Z kroniki wypadków wypada zanotować **pożar**, jaki miał miejsce w ubiegłą sobotę przy ul. Seminaryjnej Nr. 27. Ogień wybuchnął o godz. 13-tej (1 w południe) w zabudowaniach mistrza piekarskiego p. Kallasa. Spaliła się szopa drewniana na przestrzeni 25 metrów (wóz, sanki, narzędzia rolnicze, słoma i drzewo). Straty oceniamy na 4 tysiące złotych. Podobno ogień zaprószono przez nieostrożność, papierosy i zapalki. — Przed tygodniem ukradziono p. Aleksemu Sz. na dworcu tucholskim zegarek. Amator cudzej własności nie długo jednak cieszył się tym łupem, bo niezwłocznie przytrzymała go (Alojzemu Benke, „zawodowy bezrobotny”) policja, odbierając z rąk jego zdobycz. — Większej kradzieży dokonano wedle głuchych wieści u tut. kupca bławatnego p. Gajdy (Rynek Nr. 3). Poszkodowany nieokreślił podobno jednak ściśle swej straty, która w każdym razie ma wynosić kilka tysięcy złotych (towary lokciowe).

Na zakończenie rzecz dziś najaktualniejsza: **żniwa**. Z wwiadu na ten temat wybrałem się do znajomego obywatela, ziemianina zdawało się w najodpowiedniejszą porę, bo żniwa w całej pełni, słońce z obiecującym uśmiechem zaglądało przez szyby, podnosząc miły nastrój zoobiedni przy kawie i cygarach. Niestety zanim się nna dobre rozgadałszy upodobniła się pogoda do sytuacji rządowej, nastąpiło „przesilenie” w naturze, zachmurzyło się i lunął tak w czasie znów niepożądanym gość: deszcz. Nie dziw, że to gospodarzowi znacznie humor popsuło i oczy oraz myśl jego skierowało ku barometrowi, nieba, że medytował, jak to z jutrzejszą robotą w polu będzie. Tu właśnie tkwi cały punkt ciężkości: jeżeli deszcz folguje, niebo się rozjaśni to urodzaj może być naogół dobry ale gdy ulewy nie ustana, będzie niewesoło. Tymczasem sytuacja w polu przedstawia się mniej więcej w sposób następujący:

Siano było dobre, dobre jednak więcej pod względem ilości niż jakości.

Koniczyna ucierpiała z powodu długotrwałych deszczów. Wpłynęły one dobrze na wzrost, natomiast treść, białko „wylagowało” z nadmiaru wilgoci, opadło dużo drobnych listeczków, które stanowią dużo o pożywności. Ostatecznie jednak sprzęt uważać można za dobry a drugie cięcie zapowiada się jeszcze lepiej. — **Koniczynie** sianej wiosną w zbożu, „wyszły” deszcze na dobre, bo wyrosła niezwykle bujnie, do 25 cm.

Żyto (ozimina) przedstawia się **bardzo dobrze**, szczególnie na gruntach piaszczystych, gdzie od ćwierci wieku nie było tak ładnego jak w tym roku urodzaju. Słoma wysoko wyrosła, kłosa są długie i pełne. Sprzęt spóźnił się jednak o 1 i pół do 2 tygodni (dopiero połowa jest skoszona). Sprzęt jest bardzo utrudniony skutkiem tego, iż zboże się w wielu miejscach pokładło (deszcze i wiatry) tak, iż niepodobna ciąć go żniwiarkami a nawet trudno też ręcznie (kosami). Dotąd mało zwieziono.

Pszemica jest dobra zarówno, co do ziarna jak i słomy. Zbiór rozpocznie się za 1 i pół tygodnia. — **Jęczmień** choć nie lubi deszczów prezentuje się dobrze; kosić będzie go można za tydzień (po życie) — **Owies** zapowiada się doskonale, wzrostem dosięga nieomal żyta. „**chorągiewki**” (kłosa) bardzo ładne. — **Groch** jest też b. dobry, dzięki deszczu nie pojawiła się mszyca. Ziarno wyjątkowo w tym roku zdrowe.

Kartofle — gorzej. Sporo wogóle je powschodziło. W wielu miejscach są puste plamy. Nać wyrosła ale pod krzewem owoc mały i nieliczny. Urodzaj zapowiada się **więcej średnio**. Pojawiła się zaraza, czarne listki. — **Buraki** (pastewne — na cukrowe gleba za słaba) częściowo wymokły. Zbiór w najlepszym razie będzie średni. — **Brukiew** tymczasem stoi dobrze, ale o zbiorze dziś przesądzać byłoby przedwcześnie.

(n. 1.)

APARAT DO ODDYCHANIA NA ZNACZNYCH WYSOKOŚCIACH.

Oficerowi lotniczemu z Le Bourget, zarazem wybitnemu chemikowi, udało się skonstruować aparat, umożliwiający oddychanie na wysokościach, przenoszących 8000. a nawet do 13500 metrów. Dla lotnictwa jest wynalazek ten rzeczą niestychanie doniosłą.

DZIAŁ SPOŁECZNO-GOSPODARCZY.

Na tle stosunków polsko-gdańskich.

(Głos w sprawie rewizji dotychczasowej umowy handlowej).

Stosunek nasz do W. M. Gdańska, jest kwestią ze względu na nasze najbliższe sąsiedztwo pierwszorzędnej wagi. Niestety przedstawia się on dla nas niepomyślnie.

Jak wiadomo istnieje między Polską i Gdańskiem umowa z dnia 24. października 1921 r. oraz szereg innych zarządzeń reglementujących stosunki gospodarcze polsko-gdańskie i stwarzających dla W. M. uprzywilejowanie, zagrażając w poważny sposób przemysłowi i Handlowi wogóle, ziem zaś zachodnich a zatem i naszego obwodu w szczególności a mianowicie:

Część VII. tej umowy art. 12. ustęp 1. b. powiada — wszystkie ograniczenia przywozu i wywozu muszą być Gdańskowi komunikowane przed ich ogłoszeniem. W przeciągu 20 dni od chwili doręczenia odnośnych przepisów Gdańsk ma prawo zgłosić swój sprzeciw. Oczywiście, uprzywilejowanie to jest wielkie; sfery Gospodarcze gdańskie zostają wcześniej poinformowane przez Rząd o jego zamierzeniach, jak nasze sfery gospodarcze, o ile te ostatnie wogóle poinformowane zostają.

Umożliwia to kołom Przemysłowo-Handlowym Gdańskim wyciągnięcie z tego faktu dla siebie wszelkich korzyści czy to w formie niezawązania tej czy innej transakcji, czy też w formie uskutoczenia na czas, przywozu i wywozu, podczas gdy nasze Koła Gospodarcze dowiadują się o tem z Dziennika Ustaw w kilka dni po ich ukazaniu się i są narażone czasami na niepomierne straty i niespodzianki.

W myśl ust. 3 tego art. poddanie się ograniczeniom przywozowym i wywoz. ze strony m. Gdańska zależy w zupełności od dobrej woli tegoż. Miasto Gdańsk posiada nieograniczoną możliwość sprzeciwu zasłaniając się zgłoszeniem kontygentów towarów potrzebnych na konsumpcję i wytwórczość wewnętrzną, a Polska musi przyznać kontygenty za obowiązujące i niema prawa kwestjonować tychże. Ze Gdańsk z tego prawa korzysta, dowód na to jest lista kontygentów przyznanych Gdańskowi za ostatni kwartał 1925 r. obejmuje n. p. 195 ton owoców, 130.000 par obuwia, 55 ton skór wyprawionych, 250 ton kawy, 190 ton mydła, 18¼ ton kłódek i zamków, 1.100 rowerów i t. d.

Ponieważ granica celna między Polską a Gdańskiem nie istnieje, cała ta ogromna nadwyżka pozostająca po pokryciu wewnętrznej konsumpcji przechodzi do Polski i powoduje ogromną konkurencję dla Przemysłu i Kupiectwa, zwłaszcza w naszym obwodzie. Ten przywilej Gdańska w znacznej mierze osłabia naszą politykę reglamentacyjną, zwłaszcza w czasie wojny celnej z Niemcami. Można zaobserwować w handlu w szczególności w naszej dzielnicy całe masy artykułów niemieckich zabronionych do przywozu.

Art. 213. wspomnianej umowy zawiera również niczem niezasadnione przywileje W. M. Gdańska wywozu produkcji swego Przemysłu Rolnictwa i Rzemiosła pomimo wydania ogólnych zakazów wywozu. Ten przywilej również nie jest słuszny, gdyż z jednej strony Gdańsk korzysta z przywilejów wypływających z polityki celnej naszego Rządu w zamian za to nie ponosząc nawet żadnych teoretycznych ograniczeń; myślę tu o nadmiarze towarów produkowanych w Gdańsku, których Rzpp. Polska niema.

Art. 214. jest już zupełnie niezrozumiały co do swej treści, zwłaszcza w brzmieniu polskim. Nie można bowiem z niego wynioskować jak ma wpływ prawo tranzytu przez terytorjum W. M. na przywóz i wywóz z tego terytorjum.

Art. 217 wprowadził niezmiernie długi termin obowiązywania tej umowy. W myśl bowiem punktu 2 tego art.; o ile Rząd Polski przed upływem 10 lat od chwili wejścia w życie umowy przeoczy wypowiedzenie tejże, to będzie na zawsze pozbawiony prawa ograniczeń przywozu i wywozu w wzajemnym obrocie towarowym.

Niezależnie od tego Gdańsk otrzymuje z Komisji przywozowej dalsze kontygenty przywozowe, przez co powstaje co raz większe pośrednictwo Gdańska, ze szkodą dla rodzimego kupiectwa i Przemysłu, która to konkurencja ze względu na niższe obciążenie podatkowe i socjalne Gdańszczan, z uwagi że Przemysł i Handel pracuje tam w warunkach walutowo ustabilizowanych, jest dla naszego kupiectwa tem niebezpieczniejszą. Słusznie zatem domagamy się rewizji tej umowy i powołania reprezentanta naszego Przemysłu i Handlu jako eksperta do brania udziału w dotyczących rokowaniach.

H. Krupski,

Dyr. Pomorskiej Izby Handl.-Przemysł.

Wielka konferencja gospodarcza.

Treścią jej była sprawa aprowizacji i drożyzny.

Warszawa, 27. 7. Z inicjatywy p. premiera Bartla odbyło się wczoraj posiedzenie przy udziale wiceprezesa Banku Polskiego p. Młynarskiego, wiceprezesa Banku Gospodarstwa Krajowego, p. Ossowskiego, ministra handlu i przemysłu, p. Klarnera oraz kilku posłów i senatorów; między innymi pp. Dr. Hausnera, Moraczewskiego, Ponczka, Gaszyńskiego i Siedleckiego.

Konferencja poświęcona była aktualnemu problemowi gospodarczemu. Na konferencji przemawiali minister Klarner i Hausner, którego wywody uzupełnili obecni na posiedze-

niu posłowie i senatorowie. Stwierdzone zostało w myśl rządu, iż zamierza on dostosować się całkowicie do konieczności poprawek równomierności w spadku cen detalicznych i hurtowych w stosunku do zwyżki złotego.

Rząd przedsięwzięcie energiczne kroki dla poprawy aprowizacji. W dyskusji, jaka się odbyła do ekspozycji ministra Klarnera przedstawiono konieczność podniesienia przez Bank Polski zapasu walut i większej ostrożności przy realizacji zwiększ. obiegu pieniężnego.

Dookoła ostatniej poprawy kursu złotego.

Dewaluacja złotego miała dobrą stronę, ujawniającą się w miarę czasu coraz dobitniej. Otóż spadek złotego postępował szybciej aniżeli postępowało zmniejszenie się jego siły nabywczej zagranicą. Rezultatem tego była premja eksportowa dla naszej produkcji, która zwiększyła zdolność konkurencyjną polskiego przemysłu, taka jest główna przyczyna wzrostu eksportu w czerwcu i poprawy bilansu płatniczego. Dało to podstawy i możliwość ustabilizowania kursu złotego.

Dolar spadł wbrew oczekiwaniom aż na 9, co daje do myślenia że nasza domorośla spekulacja zbyt szybko ulega złudzeniom poprawy, albowiem taki kurs złotego nie jest żadną miarą wykładnikiem poprawy gospodarczej, która, jeśli istotnie ma miejsce o nie w tym stopniu. Zastanawiającym jednak jest

stanowisko giełdy berlińskiej wobec zwyżki złotego: każe ona przypuszczać, że giełda ta ma jakiś specjalny interes w haussowaniu złotego. Przyczyny tego zjawiska nie trzeba szukać daleko. Giełda niemiecka chce zanulować premję eksportową, której rezultaty dały się Niemcom poważnie we znaki, dąży do zniszczenia zdolności konkurencyjnej polskiego przemysłu na rynkach zagranicznych i rzecz prosta, czeka tylko dogodnej pory aby, gdy już eksport polski stopnieje do minimum rzucić skupione banknoty złotowe i spowodować ich baisse.

Być może jednak że te przypuszczenia są nieuzasadnione i że zachodzi szczerze zaufanie do poprawy gospodarczej sytuacji w Polsce. Niemniej należy być ostrożnym i zatrzymać dalszą zwyżkę złotego.

Profesor Kemmerer o swojej misji.

Ponieważ profesor Kemmerer niema możliwości udzielania informacji o swoich pracach wszystkim, licznie zgłaszającym się doń dziennikarzom, udziela więc za naszym pośrednictwem następujących wyjaśnień o celach i zadaniach jego misji.

Otóż dotychczasowa działalność misji prof. Kemmerera polegała przeważnie na badaniu zagadnień skarbowo-walutowych, dla których prof. Kemmerer spodziewa się znaleźć właściwe rozwiązanie. W związku z tem odbywają się ciągle konferencje i nadal misja ma zamiar poświęcić im przeważną część swego czasu.

Prof. Kemmerer nie przywiózł z sobą żadnych zgóry uplanowanych i ustalonych propozycji, ani rad w sprawie zwalczania trudności gospodarczych i finansowych w Polsce, ale będzie się starał o znalezienie z nich wyjścia jest bowiem zdania, że plan skutecznej reformy może być obmyślony i przedłożony dopiero po gruntownym przestudowaniu i zbadaniu sytuacji w Polsce. Pomimo, że istnieją podstawowe zasady ekonomiczne, ogólnie stosowane na świecie, należy jednak przed aplikowaniem ich w poszczególnych państwach, starannie i gruntownie rozpatrzyć warunki miejscowe

danego kraju i zbadać psychologię jego narodu. Wobec tego misja stara się zebrać jaknajwięcej potrzebnych jej wyczerpujących informacji i skrupulatnie rozpatruje każde nowe kompetentne zdanie w sprawie zagadnień, które stanowią przedmiot jej działalności w Polsce.

Prof. Kemmerer wraz z P. Broderick'em są więc w ścisłym i ciągłym kontakcie z państwowymi władzami skarbowymi, bankierami i finansistami. Dr. Lutz bada system podatkowy ze specjalnem uwzględnieniem jego administracji i samej procedury podatkowej. Badania p. Eble wymagały nawet jego wyjazdu do Łodzi i Katowic w celu zaznajomienia się na miejscu z systemem administracji celnej. Pan Byrne studjuje i bada organizację administracyjną i skarbową, a p. Clark dotychczas oddaje się studjom nad działalnością monopolii państwowych. Prof. Krzyżanowski udziela im cennych informacji w zakresie gospodarczym i finansowym.

Misja prof. Kemmerera, oceniając ogólną przychylność dla niej i gotowość ułatwienia jej pracy, okazywaną przez urzędników państwowych i cały Naród Polski, — składa wszystkim za naszym pośrednictwem serdeczne podziękowanie.

Polska otrzyma pożyczkę.

„Rzeczpospolita“ donosi: Na poniedziałkowej konferencji finansowej u premiera Bartla omawiana ma być między innymi sprawa zaciągnięcia pożyczki zagranicznej przez Polskę. Rząd ma obecnie możliwość zaciągnięcia pożyczki z dwóch stron: od kapitalistów angielskich i amerykańskich. Pismo dowiadyuje się

z kół rządowych, iż najbliższe dni mają nam przynieść decyzję w sprawie zaciągnięcia przez Polskę pożyczki zagranicznej. Dziennik podaje, iż wizyta red. angielskiego Steeda stała również w pewnym związku z propozycją kapitalistów angielskich.

Bilans Banku Polskiego.

Bilans Banku Polskiego z dnia 20 lipca r. b. wykazuje powiększenie zapasu kruszcu i walut o 199 tys. zł. przy nieznacznem powiększeniu zobowiązań walutowych o 112 tys. zł. uwzględniając zmniejszone o 403 tys. zł. zobowiązania reportowe. Nieznaczne tylko powiększenie walut przypisać należy odpisaniu części długu w Federal Reserve Bank, na co użyte zostały wpływy walutowe z bieżącej dekady.

Mimo, że portfel wekslowy zmniejszył się o 5 milj. zł., a pożyczki zabezpieczone papierami o 2 milj. 865 tys. zł., obieg biletów bankowych zmniejszył się tylko o 873 tys. zł. a rachunki żyrowe o 2 milj. 239 tys. zł. Pokrycie kruszcowe biletów bankowych pozostało na tym samym poziomie.

Z lnu i wikliny Polska może mieć miliony.

Organizacje społeczne zwróciły ostatnio uwagę na organizowanie w kraju przetwórczości niektórych surowców. W szczególności zajęto się warsztatami przetwórczymi lnu i wikliny, sprowadzając w tym celu odpowiednie maszyny. Polska, która jest największą w Europie producentką lnu, nie jest wcale notowana na giełdach gdzie notuje się natomiast przetwórców niemieckich i innych kupujących polski len.

Założenie warsztatów lnianych zwłaszcza w woje-

wództwach wschodnich zaważy nie tylko na poprawie bytu ludności ale i w bilansie handlowym państwa. Drugim surowcem jest wiklina. Samo oczyszczenie wikliny z kory dokonywane tuż poza granicami Polski, pokrywa w zupełności — dzięki sprzedaży odpadków gabarniom — koszt zakupna i wywozu surowca polskiego.

Na polu racjonalnej uprawy i ulepszenia gatunków wikliny pracują intensywnie ostatnimi czasy towarzystwa rolnicze.

Zapowiedzi walki o rynki zbytu dla węgla.

Mimo strejku angielskiego zanoszą się na poważną walkę konkurencyjną pomiędzy Anglią, Niemcami i Polską w zakresie eksportu węgla. Niemcy już dzisiaj prowadzą wyteżoną propagandę mającą na celu zdepopularyzowania Polski ze względu na jej eksport i zajmowanie rynków angielskich. Oczywiście chodzi o odwrócenie Anglii od Niemiec, która o wiele więcej rynków angielskich zdobyła. Całe odium chcą Niemcy przerzucić na Polskę, a to celem przygotowania gruntu pod przyszłe międzynarodowe porozumienie

w sprawie zbytu węgla. Inicjatywa ta jest bardzo żywo omawiana w Anglii.

Ostrze tej konwencji międzynarodowej węglowej byłoby zwrócone przede wszystkim przeciw Polsce, prasa niemiecka bowiem zapowiada już że do głosu przyjdzie tylko przemysł westfalski i angielski, które podzielią między sfery wpływów. Przemysłowi górnośląskiemu polskiemu ma zostać przydzielony rynek polski, austriacki, węgierski i rumuński.

Kronika krajowa.

— **KONFERENCJA W SPRAWIE PRZEMYSŁU WOJENNEGO.** W sobotę odbyła się na Zamku w obecności p. Prezydenta Rzplitej oraz zainteresowanych ministrów konferencja w sprawie przemysłu wojennego na której ustalono trzy wytyczne punkty, które należy się kierować w organizacji pracy przemysłu wojennego.

Jakkolwiek zapotrzebowanie materialne armii nie jest w dostatecznej mierze pokryte, to jednak ze względów budżetowych uzupełnienie braków w chwili obecnej nie może być dokonane. Z nowopowstałych produkcji, posiadających znaczenie dla obrony państwa przy obecnej sytuacji mogłyby liczyć na poparcie państwowe tylko te działy, które normalnie pokrywają ważne zapotrzebowania pokojowe rynku wewnętrznego. Należy powołać następną konferencję, która zajmie się rozbudową przemysłu azotowego. Sprawę tę wobec niemożności pokrycia zapotrzebowania rolnictwa przez produkcję krajową uznano za pilną.

Ustalono też, że współdziałanie kapitału zagranicznego w rozbudowie przemysłu azotowego nie jest w zasadzie wykluczone.

Wiadomości bieżące.

GRUDZIĄDZ wtorek 27 lipca 1926 r.

KALENDARZ: Wtorek 27-go lipca Pantaleona.

Środa 28-go Botwida m.

Wschód słońca 4 12 zachód 19 59

Wschód księżycy 21 40 zachód 6 46

*

Redakcja „Głosu Pomorskiego“ otwarta jest od godz. 7-mej rano do 1-szej popoł. Redaktor naczelny przyjmuje wyłącznie od 12—1 godz. w południe.

*

—** TEATR MIEJSKI. Ze względu na zakończenie sezonu i rozpoczęcie ferii letnich przedstawienia dotychczasowego grudziądzkiego zespołu dramatycznego odbywać się nie będą.

—** KINO „ORZEŁ“. Od poniedziałku: Dramat sensacyjny w 8 aktach wytwórni „First-National“ pt. „Przekleństwo milionów“ z Anną Nilson i Milton Gills w rolach głównych. Potem 2 2-aktowe farsy oraz dwa akty z „Całego świata“.

—** NOCNE DYŻURY APTEK: od 24 do 30 lipca włącznie apteka „pod Koroną“ ulica Wybickiego 39, tel. 137 i apteka „pod Gwiazdą“, ul. Chełmińska 26, tel. 399.

*

—** BIBLIOTEKA I CZYTELNIJA T. C. I. przy ulicy Lipowej (w gmachu muzeum) otwarte są dla dorosłych codzień od godziny 6—8 wiecz., a dla dzieci tylko w każdą środę od 5—6 popołudniu.

W niedziele i święta biblioteka i czytelnia nieczynne.

—** ZAPISY DZIECI pp. oficerów i podoficerów do przedszkola (Freblówka) na rok 1926/27 przyjmuje Rodzina Wojskowa w Grudziądzu od 25 lipca do 15 sierpnia br. w sztabie 16 dyw. piech. (Kuntersztynska 1) od godziny 11—17.

(—) Ładosłowa, przewodnicząca.

—** REKOLEKCJE W ZAKŁADZIE MISYJNYM ŚW. JÓZEFA w Górnej Grupie dla nauczycieli szkół powszechnych diecezji chełmińskiej odbywać się będą od 2-go do 6-go sierpnia.

Koszt utrzymania od 10—15 zł. Zgłoszenia nadsyłać należy najpóźniej do 1-sierpnia na ręce przełożonego zakładu ks. Zyromira.

—** RADA WOJEWÓDZKA ZWIĄZKU LUDOWO-NARODOWEGO obradowała w niedzielę w naszym mieście pod przewodnictwem ks. senatora Bolta. Referaty wygłosili posłowie Sacha i Wierczak oraz adwokat Ossowski. Po referatach i dyskusji nastąpiły wybory do Rady Wojewódzkiej. Ponadto w obradach wzięli udział posłowie Krzywiński, Soltysiak i Szturmowski.

—** DOCHODZĄ NAS LICZNE SKARGI, że kierownicy i konduktorzy pociągów, kursujących między Gdańskiem a Gdynią rozmawiają stale po niemiecku. Panowie ci powinni się bądź to nauczyć w najkrótszym czasie języka polskiego, bądź też władze kolejowe nie powinny zatrudniać urzędników nie władających językiem polskim na powyższej przetrzeni. Chyba można żądać od polskiego urzędnika kolejowego aby mógł się conajmniej porozumieć po polsku.

—** ŻNIWA W POWIECIE. Żniwa już się rozpoczęły. Naogół zbiory są dobre. Rolnicy obawiają się niepogody, więc przyspieszają pracę. Ponieważ pertraktacje związków pracodawców ze związkami robotników rolnych w sprawie pracy akordowej nie doprowadziły do porozumienia, poszczególne ziemianie zawierają na własną rękę umowy z robotnikami, płacąc im od 5 do 6 złotych od zżętego w akordzie morgu żyta.

—** ZWALCZANIE I ZAPOBIEGANIE GRUŻLICY U DZIECI I MŁODZIEŻY. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w usiłowaniu swoich pchnięcia sprawy walki z gruźlicą wśród dzieci i młodzieży, kładzie w chwili bieżącej najważniejszy nacisk na tworzenie przychodni przeciwgruźliczych. W łańcuchu organizacji zwalczających gruźlicę przychodnia, wnikająca do ognisk zakażenia, do rodziny, odgrywa rolę niezmiernie ważną. Stopniowo liczba przychodni powiększa się i pod względem ilościowym i jakościowym: przybierają nowe, dawniej istniejące zwiększają swój arsenał leczniczy, zaopatrując się w lampy kwarcowe, aparaty Roentgena itd. Obecnie mamy do zanotowania zaopatrzenie dzięki pomocy materialnej Ministerstwa przychodni in. miast w niezbędne aparaty. Również subwencja ministerjalna umożliwia powyższym przy-

Giełda pieniężna.

Warszawa, 26 lipca (AW.)

WALUTY.

	Transakcje	Sprzedż	Kupno
Dol. St. Zjedn.	9.05	9.07	9.03

DEWIZY.

Dolary Stanów Zjed.	9.08
Floreny holenderskie	365.70
Franki belgijskie	23.62
Franki francuskie	23.46
Franki szwajcarskie	176.16
Funty angielskie	44.25
Korony austriackie	128.73
Korony czeskie	26.95

Złoty w dniu 26 lipca 1926. (A.W.)

Gdańsk przekaz 56.55 — 56.70, gotówka 56.00 — 56.90, Berlin przekaz na Warszawę 46.38 — 46.62, na Katowice 46.18 — 46.42 gotówka 46.36 — 46.81 Praga przekaz 381 — 387, gotówka 373 1/2 — 376, Wiedeń przekaz 76.95, Londyn 45.50, Zurych 57 1/2, Medjolan 332, Budapeszt gotówka 7.800 — 8.100.

Ostatnie kursa telefonem.

Warszawa, 27. 7. — godz. 10-ta. — Nieurzędowo notowano dolar 9.10 zł., gulden 1.74 3/4 zł. — Tendencja utrzymana.

Giełda towarowa.

Gdańsk, 26.7. (U) Pszenica 13.50 — 13.75, żyto 8.75 — 8.80, jęczmień pastewny 9, brow. 9.25 — 9.50, zimowy 8.50 — 8.75, owies 9 — 9.50, ospa żytnia 6 — 6.25, pszenka 6.25 — 6.62 1/2. Dowóz: pszenicy 65, żyta 750, jęczmienia 170, grochów 15 tonn.

Warszawa, 26.7. Notowano na Giełdzie Zbożowo-Towarowej w zł. za 100 kg. fr. st. zał., Owies kongr. jednolity 32.00, Rzepak zimowy 65.00. Z powodu żniw brak podaży. Cena na nowe żyto nie ustalona.

Poznań, 26.7. Żyto stare 24.75 — 25.75 pszenica 38 — 40, jęczmień zwykły 23 — 24, owies 29 — 30, maka żytnia 65% 40.75, 70% 39.50, pszenka 65% 59. — 62, ospa żytnia 18.75 — 19.75. Tendencja. Uspokojone, obr. małe.

Ratunku! Tone!!

Dwie ofiary, student i studentka, giną w nurtach Helu. — Tysiące ludzi patrzą bezsilnie na rozpaczliwe zmagania ze śmiercią. — Czemu ich nie ratowano?

Jastarnia, 27. 7. (Tel. wł. „Gł. Pom.“) Otrzymujemy wiadomość o zgroźną przejmującej tragedii, jaka rozegrała się w Jastarni wczoraj w godzinach popołudniowych w oczach tysiącznej publiczności w niewielkim oddaleniu od brzegu.

Przebywającym w owym czasie na plaży osobom przedstawił się straszny widok.

19-letnia Janina Weiglówna, studentka, córka profesora politechniki lwowskiej, uniesiona została przez fale i zaczęła tonąć.

Na pomoc pospieszył jej 26-letni Stanisław Krauner, również student, lecz i on nie był w stanie wytrzymać olbrzymiego nacisku fal, został zmieciony z powierzchni i wciągnięty w głąb morza. Ciało obojga wydławiono po pewnym czasie sieciami rybackimi. Ojciec ś. p. Janiny Weiglówny, bawiący obecnie na wypoczynku w Zakopanem, został telegraficznie powiadomiony o strasznej katastrofie. Nadmienić trzeba, że nieszczęście zda się prześladować rodzinę pp. Weiglów, gdyż na tem samym miejscu utonął przed dwoma laty brat nieszczęśliwej panny.

Ś. p. Krauner miał w poniedziałek koncertować w Jastarni, jako członek chóru akademickiego. Ś. p. Weiglówna miała jeszcze wczoraj opuścić wybrzeże, aby udać się do ojca.

Stwierdzić należy, że wszelka pomoc z brzegu nieszczęśliwym ofiarom okazała się wręcz niemożliwą ze względu na skandaliczny brak najprostszych środków ratunkowych. Od lat nie starano się zaradzić temu straszemu niebezpieczeństwu, grożącemu stale tutejszym gościom kąpielowym. Nietylko, że niema na miejscu łodzi motorowej, lecz niema najzwyczajszej łodzi ratowniczej!

Mimo wysokiej taksy kuracyjnej, jaką obciążeni są letnicy, nie zdziałano nic, co by w najprymitywniejszy sposób chroniło przed niebezpieczeństwem utraty życia.

Kto winien?! Kto ponosi odpowiedzialność za ten fatalny stan rzeczy?

Z pytaniem tem zwracamy się w pierwszym rzędzie do władz, które te straszliwe możliwości obowiązane były przewidzieć.

Szczegóły zabójstwa dyrektora cukrowni w Chełmży.

Toruń, 27. 7. W związku z podaną wiadomością we wczorajszym wydaniu „Głosu Pomorskiego“ o wykonanym zamachu rewolwerowym na osobie dyr. dr. Jakobsona, otrzymujemy w dalszym ciągu kilka bliższych szczegółów tego tragicznego zajścia.

Zabójstwa dokonał niejaki Sielski, były pracownik tej cukrowni. Sielski dał do dr. Jakobsona 2 strzały

rewolwerowe, raniąc go w plecy. Rannego zaniesiono do mieszkania, gdzie udzielono mu pierwszej pomocy, poczem przewieziono go do powiatowego szpitala. Przeprowadzona operacja nie dała dodatniego rezultatu i dr. Jakobson zmarł o godz. 5-tej nad ranem dnia wczorajszego. Zabójcę aresztowano. Prawdopodobną przyczyną morderstwa była zemsta.

Groza przejmujące wykopaliska.

Cmentarzysko szkieletów ze śladami strasznych tortur. — Kto wyjaśni tę okropną zagadkę?

Białystok, 27. 7.

Pod Białymstokiem, w pobliżu żydowskiego cmentarza, na przedmieściu Wygoda, dokonano straszliwego odkrycia.

Znajduje się tam wyniosłość, popularnie zwana Wesołą Górą. Z miejsca tego brano piasek i żwir.

O tej Wesołej Górze zdawna krążyły pogłoski, że jest masowem cmentarzyskiem. Z jakich lat pochodzi — nikt tego nie umiał dokładnie określić. Aliści w tych dniach dokonano odkrycia, które w pewnej mierze całą sprawę rozjaśnia.

Przed tygodniem chłopiec jakiś wygrzebał tam kości ludzkie. Sprawa zajęła się policja. Zaczęto kopać systematycznie i — dokopano się. W głębokości jakiegoś metra leżały zagrzebane szkielety ludzkie. Znalaziono ich dotychczas około 20.

Ludzie ci nie zginęli śmiercią naturalną. Na niektórych szkieletach znać ślady tortur; mają zgniecione czaszki lub potłamsane ręce i nogi. Kilka szkieletów zna-

leżono bez głów. Te pochowane były w osobnych grobach. W jednej czaszce tkwiła zarzewiała klinga bagnetu.

Znalaziono resztki munduru wojskowego i polskiego orzełka.

Były także i szkielety nieletnich dzieci. Kto byli ci ludzie, kiedy zginęli i z czyjej ręki — narazie niewiadomo.

Różne rzeczy opowiadają sobie na ten temat okoliczni mieszkańcy.

Wedle jednej z wersji — w czasie walk z bolszewikami na „Wesołej Górze ukryło się kilkunastu naszych żołnierzy i kilka rodzin uciekinierów. Wszystkich bolszewicy w okrutny sposób wymordowali.

Jedna z kobiet opowiada, że widziała czterech naszych żołnierzy, którym ucięto głowy i na miejscu pochowano.

Wedle innej wersji na miejscu tem było kiedyś cmentarzysko.

chodniom rozszerzenie zakresu ich działalności. Czas najwyższy aby i nasza przychodnia otrzymała odpowiednią pomoc materialną.

—** ODROTCZENIE SŁUŻBY WOJSKOWEJ. Dowództwo Okręgu Korpusu Nr. VIII rozporządzeniem z dnia 11. 6. 26. L. 8466/Og. Org. na zasadzie rozkazu Min. Spraw. Wojsk. Dep. I Piech. L. 18011 Pob. Rekl. z 4. 6. 1926 r. zarządziło, że uczniom ostatnich klas szkół średnich, którzy ukończyli 23 lata i nie mogą korzystać z dalsz. ustawowych odroczeń, o ile wykażą się zaświadczeniami, wystawionymi przez Dyrekcję średnich zakładów naukowych, że są uczniami ostatnich klas, przesunie Powiatowa Komenda Uzupełnień termin wcielenia do szeregów do dnia 1 lipca 1927 zobowiązując ich przez złożenie w Pow. Kom. Uzupeł. deklaracji, że będą się ubiegali o przyznanie 1 1/2 rocznej służby niezwłocznie po ukończeniu średniego zakładu naukowego.

Prośby przyjmuje się od zainteresowanych do 1-go września 1926 r.

—** KOPYTEM PO GŁOWIE uderzony został wczoraj przez rozbieganego konia o godzinie 1-szej w południe p. St. Rudowski utrzymujący biuro porad prawnych przy Placu 23-go Stycznia.

Z zajazdu p. Hutha przy ulicy Toruńskiej naprzeciw Pl. 23 Stycznia wybiegli rozbrykany koń i pędząc przed siebie obok domu, w którym się mieści firma ekspedycyjna „Schimmelfennig potratował, stojącego tam w towarzystwie kilku innych osób wyż. wymienionego. Na skutek doznanych obrażeń p. Rudowski stracił przytomność, poczem został przewieziony do szpitala miejskiego. Po nałożeniu opatrunku p. Rudowski udał się do swego mieszkania prywatnego.

Rozhukanego konia, będącego własnością ziemianina p. Hinkla z Nowej Wsi udało się przytrzymać przy ulicy Strzeleckiej.

—** SPROSTOWANIE. W pływaniu stylem dow. 100 mtr dla pań I. nagrodę uzyskała p. Kinowska Maria, a nie, jak mylnie podano we wczorajszym sprawozdaniu p. Kawka Maria.

Ruch towarzystw.

(rt) Tow. śpiewu „Lutnia“. We wtorek i piątek punktualnie o godzinie 8-mej wieczorem ostatnie generalne próby na Zjazd okręgowy dla obu chórów (męskiego i mieszanego). Bezwzględny obowiązek wszystkich członków jest przybycie na obiedwie lekcje.

MYDŁO
MYDŁO
MYDŁO
MYDŁO
MYDŁO
MYDŁO

Lotan odznacza się silnym zapachem - jest niezrównane w jakości.
Miaflox usunąć wszelkie nieczystości skórne.
Glicerynowe przeczyszcza, dla delikatnej cery.
Przemysłówka o smacnym zapachu. Przemysłówka, odwieża i udelikatnia cerę.
Heures de Stamboul mydło wyborne, zapach o tendencji perfum wschodu.

Oryginał tylko z firmy
Henryk Łako
 FABRYKA PERFUM, KOSMETYKÓW I MYDEŁ.

Pierwszorzędna asfaltowa
PAPEŁ dachowa
 Smoła dachowa
 Lennik
 Wapno
 Cement
 Dachówkę
 i inne materiały budowlane poleca po cenach konkurencyjnych
Fabryka
TEKTUR DACHOWYCH
 W. Kutowski i S-ka
 T. s. o. p. Grudziądz
 Biuro: Ogrodowa 33
 Telefon 423
 Telegramy: „Fatedach“
 Fabr.: Tusz. Droga.

Kino »ORZEŁ« Dramat sensacyjny w 8 akt. wytwórni „First National“

»Przekleństwo Miljonów«
 w roli głównej: słynni i niezrównani Anna Nilsson i Milton Sills
 NADPROGRAM: dwie 2-aktowe farsy 7555
Z Harold Lloyd'em i małpami
 oraz 2 akty **Z CAŁEGO ŚWIATA**
Razem 14 aktów! Początek o godz. 6¹⁵ i 8¹⁵

Licytacja sądów
 na majątku Pokrzywno w czwartek dnia 29-go lipca rb. nie odbędzie się. (8102)
 Zarząd Majątku.

Przetarg przymusowy.
 W czwartek, dnia 29 lipca, o godzinie 10-tej przed poł., sprzedawać będę w drodze przetargu przymusowego najwięcej daćemu za natychmiastową gotówkę:
2 piece, maszyny do gotowania (grudeofen)
 Miejsce sprzedaży ul. Groblowa 19 w podwórzu.
Józefowicz, komornik sądowy.

Przetarg przymusowy.
 W czwartek, dnia 29-go lipca br., o godz. 13-tej popoł., sprzedawać będę w drodze przetargu przymusowego w Rywałdzie Szlacheckim pow. Grudziądz u p. F. Poznańskiego najwięcej daćemu za gotówkę następujące rzeczy:
12 krzesel, lustro z konsolą, 2 rogi jelenie, kanapę z obudowaniem, lampę wiszącą, firany do 2 okien, 3 stoły i deczki.
Smaz, komornik sądowy, Grudziądz.

Przetarg przymusowy.
 W piątek, dnia 30 lipca, o godzinie 12^{1/2}, w połud., sprzedawać będę w drodze przetargu przymusowego najwięcej daćemu za natychmiastową gotówkę następujące przedmioty:
maszynę do szycia i maszynę szewską (Singer). (7562)
 Miejsce sprzedaży u p. Franciszka Mazerskiego w Lisnowie powiat Grudziądz.
Józefowicz, komornik sądowy.

Przetarg przymusowy.
 W piątek, dnia 30 lipca, o godzinie 2^{1/2} popoł., sprzedawać będę w drodze przetargu przymusowego najwięcej daćemu za natychmiastową gotówkę:
żrebaka rocznego.
 Miejsce sprzedaży przed sołectwem (p. Ligmanowskiego) w Buehwaldisie pow. Grudz.
Józefowicz, komornik sądowy.

ST. CZAPCZYK
 Grudziądz, Sienkiewicza 7, tel. 215.
Skład broni i amunicji
 poleca na sezon polowania broń myśliwską jak: Sauer & Sohn-Suhl, Manufaktur Gryff, Auguste Francotte, Fabrik National, Bayard-Piper i inne po cenach nader korzystnych.
Naboje do wszelkich gatunków broni stale na składzie.
Naprawa broni fachowo i sumiennie we własnym warsztacie.
Wypychanie ptaków.

Z mojej hodowli wyłów rasowych nagrodzona kilkakrotnie pierwszymi nagrodami na popisach mam na sprzedaż
kilka dobrze nłożonych psów
 w cenie 250 do 350 zł za sztukę oraz jednego rocznego jamnika czarnego.
Ignacy Jasiński, Strzelno (Pozn.)

Stale ogłoszenia
w Głosie Pomorskim
 przynoszą
największe korzyści!

Powrócilem
Dr. Tietz
 ul. Mickiewicza 22

Hotel Król. Dwór
 W piątek, 30 bm., od godz. 8 w.
Wieczorek Familijny.

Sprzedane
Rower męski
 do sprzedania 8099
 Czerwonodworna 19, I p.

Gotebie
 z wyjątk. pocztowych wymian i sprzedaje
Bracka 12, I

Dom
 bez długu, jednopiętr., z ogrodem owocowym i warzywn. i 2^{1/2} morgi ziemi, w centr. miasta Chełmna, korzystnie do sprzedania. Realność nadaje się do każdego rodzaju przedsiębiorstwa
 Zgłoszenia do Głosu Pomorskiego pod nr. 2210

Sprzedam żyło na pniu
 przeszło 1/2 morgi Mayer Droga Nowowiejska 1.

Kompletna sypialka
 na dąb malowana tano do sprzed. Mickiewicza 19.

DOMEK
 masywny, murowany, z ogrodem, dobry punkt, grunt odnowiony, sprzedam tano. Wendler, ul. Sienkiewicza nr. 2.

Posady
Pracownik fryzjerski potrzebny. FRYZJER, ulica Szkolna nr. 19.

Panienska
 lat 17, umiej. szyć, poszukuje posady u państwa do dzieci i szycia. Łaskawe zgłoszenia do Głosu Pomorskiego nr. 7565

Poszukuję natychmiast
BUFETOWĄ
 do obsłużenia gości, władającej językiem polskim i niemieckim. Zgł. z dołączeniem świad. do Głosu P. 8096pm

Dziewczyna
 znająca się na kuchni potr. od zaraz Toruńska 6

Julian Zimmisz
 Poznań, ul. 27 Grudnia 18, I p. (Dom tylny) tel. 26-36 wykon. artyst.
sztandary i chorągwie oraz wszelkie paramenta kościelne po nader przystępnych cenach i przy najdogodniejszych warunkach. Na życzenie wysyłam kosztorys bezpłatnie. 7542

Dolegliwości nóg, sól do nóg „Jana“ odświeża nogi.
 Preparat ten kosmetyczny został już oddawna zagranicą wypróbowany. Wystarczy wsypać trochę tej soli kosmetycznej do miski ciepłej wody i balając nogę moczyc w niej przez 10 do 15 minut. — Po tym czasie schodzi momentalnie spuchlizna i ucisk, spowodowane niewłaściwym obuwem oraz ustaje dokuczliwe palenie nóg.
 Stosowanie tej kąpieli tak oddziałuje na odciski i twarżnienie naskórka, iż rają się łatwo bez użycia nożyka usunąć.
 Wszelkie dokuczliwe uczucia pieczenia, swędzenia, zmęczenia itd. ustępują po użyciu soli kosmetycznej „Jana“.
 Przykre skutki pocenia nóg, jak przykra woń i drażnienie skóry ustają i oszczędza się w znacznej mierze obuwie, gdyż wiadomym jest, że pot niszczy obuwie zadziwiająco szybko.
 Sól kosmetyczna „Jana“ odświeża zupełnie nogi. Można chodzić, ile się chce, można stać godzinami na jednym miejscu, nie odczuwając najmniejszego zmęczenia. Można nosić ciasne, obcisłe obuwie, mając wrażenie, jakgdyby się je nosiło od lat.
 Duża paczka soli kosmetycznej „Jana“ kosztuje Zł 2.—
 Do nabycia w każdej aptece i składzie aptecznym. W razie nieotrzymania należy zwrócić się do głównego składu na Polskę: **Dr. ELEMER FUCHS, Warszawa, Bielańska 21.**
 Zamówienia miejscowe: przy przesyłce pieniędzy zgóry Zł 2,15, za zaliczeniem Zł 2,65.
 Wystrzegaj się bezwartościowych naśladownictw i zwracaj bacznie uwagę na markę prawnie zastrzeżoną „JANA“ i firmę **Dr. ELEMER FUCHS.** (7040)

Mieszkania

Zamienię 3 pokojowe mieszkanie w Toruniu na podobne w Grudziądzu. Zgłosz. Województwu Toruń, pokój 37.

3 pokojowe mieszkanie świeżo renowowane, częściowo z meblami na sprzedaż. Zgłosz. do Głosu Pom. nr. 7559

Pokój do wynaj.
 Wybickiego 6/8, III p.

Front. ładn. umebl. pokój od 1/8 br. do wynajęcia ul. Ogrodowa 37, III lewo

Pokój umeblowany z utrzyman. lub bez do wynajęcia ul. Słowackiego 4, I prawo

2 pokoje front. ładnie umebl. z cał. utrzym. lub z obiadami od 1/8 do wynajęcia ul. Kościuszki 40/42, I pr.

Zguby

Kostium kąpielowy zgubiono w niedzielę 25 bm. wieczorem w lesie w drodze z Rudnika. Za wynagrodz. zwrócić Nadgórną 16a, part.
 Dnia 26/7 br. w Nowej Wsi zaginął trzymies. **szczeniak rasy „Dobermann“** maści czarnej, nad oczami dwie złote kropki. Łask. znalazca zechce go zwr. **J. Dobrochlop, Nowa Wieś 54.**

W drodze z Rudnika do Grudziądza 7554

zgubiono portfel
 z pieniędzmi oraz innymi ważnymi kwitami i dokumentami. Uczciwego znalazcę uprasza się o zwrot, zguby za wynagrodzeniem 50 zł
Mazur, Pańska 24

Różne

Ostrzegam
 przed nabyciem lub wynajęciem mieszkania w tym domu przy Placu 23 Stycznia nr. 17.
M. Sztrem, wł. domu

Smaczne i zdrowe obiady wydaje się ulica **Kościuszki 40/42, I pr.**

Najmłodniejsza garderoba damska i dziecięca.
M-me Marię
 Tuszewska Grobla 18, kroji z materiał, bibutki i dopasowywa podług figury. (8022)

Księgi Handlowe
 w wielkim wyborze poleca
Wł. Kulerski
 Grudziądz Pańska 19
 Przy zapłacie gotówką 10% rabatu.

TAPETY w wielkim wyborze. Kolekcje na życzenie odwrotnie.
Sinoleum • Dywany i Chodniki kokosowe
Ceratę na stoły i wózki dziecięce
 w najrozmaitszych kolorach i deseniach. 7310
 Wszelkie farby, laki, pędzle, pokosty, klej i terpentynę poleca po przystępnych cenach tylko pierwszorzędnej jakości
P. Marschler, Grudziądz Pl. 23 Stycznia 18
 Telefon nr. 517.

Zwapnienie żył stan zdenerwowania stan zdenerwowania zwróty głowy. Prosimy zażądać bezpłatnej broszurki o nieszkodl. leczeniu domow. Rad. San. Dr. Weise'go i Dr. Gebharda & Co. Gdańsk, oddział 134a. 7530
Kto udzieli lekcji języka polsk. konjug. i dekl. kupcowi Oferty do Głosu Pom. 7547

Tow. Akc.
Drukarnia Pomorska
 Grudziądz • ulica Groblowa nr. 27/29
 poleca się do wykonywania wszelkich robót w zakresie drukarstwa wchodzących
Masowe nakłady • 4 maszyny rotacyjne
 Precyzyjne wykonanie!!! — Ceny konkurencyjne!!!
 Solidna obsługa!!!